
*22. 2. 1951
+ 4. 8. 2003

Vzpomínka na Věru Jirákovou

Dívám se na nový pracovní stůl, do kterého si Věra už nestačila přeskládat svoje pracovní i osobní věci, a přede mnou se jako film odvíjí vzpomínky na různá setkání s ní.

Poprvé jsme se setkaly v roce 1969 na Katedře knihovnictví a vědeckých informací v prvním ročníku studia. Já jsem měla z rodinných důvodů individuální program, takže jsme neměly možnost vidět se často, ale přesto mám pocit, že oč méně častá byla naše setkání, o to intenzivnější přátelství jsme k sobě cítily.

V průběhu let nás osud svedl dohromady ještě několikrát. Dr. Jiráková pracovala mnoho let v Základní knihovně Akademie věd, kde vedla oddělení výpůjčního protokolu. V této době se aktivně věnovala práci v informační společnosti MISON, která sdružovala odborníky z lidově demokratických zemí. Dr. Jiráková v průběhu 70. a 80. let jezdila na konference do Moskvy, Sofie, Berlína apod. O výsledcích jednání MISONu občas referovala i kolegům z Filozofické fakulty Univerzity Karlovy. Vyvíjela aktivity i na poli grantovém, jednak sama granty řešila, jednak je na svém dalším pracovišti v Albertině od různých institucí opatrovala. V případě jednoho grantu dělala oponenta i mně. Nikdy nezapomenu na projev síly její osobnosti, kdy z jednotky intenzivní péče v nemocnici na Vinohradech telefonovala v souvislosti s něčím tak zanedbatelným jako je oponentura grantu.

V roce 1998 totiž dr. Jiráková onemocněla těžkou nemocí, s níž potom bojovala pět let. V zimě 2003 nastoupila na dohodu o činnosti v Českém egyptologickém ústavu, kde pomáhala vyřizovat faktury a pořádat listinný archiv. Až do posledních dní pracovala a ještě v červnu podnikla s manželem, p. Vladimírem Parmou, který jí byl během nemoci velkou oporou, cestu do Francie.

Jiřina Růžová